

Circa exequias viri, dum
viveret, eruditione, zelo,
prudentia, munere, meri...

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Circa Exequias
VIRI,

Dum viveret,
Eruditione, Zelo, prudentia, munere, meritis
SUMME REVERENDI atq; AMPLISSIMI,

D^N. M^{AG}. SIMONIS

D N S W

ABOËNSIS;

S. Theologiæ Professoris Regii & Ordin.

Conventus tam Ecclesiastici, quam Academici, Vice-
Præsidis, per tempus bene longum, judiciosissimi, Ecclesia-
rum in Nådendahl / Kesä & Merimasto /
Pastoris Gravissimi;

Mæsta Melpomene
Aboënsium:

Impr: apud AND: Björckman.

ankorv
till Abs
C. 25 bet.
1711.

+ 5 Juni 1711

8 Nov. Sarcotition

MEMORIÆ :

Prov. x. v. 7.

ארח עמר נחסף בקורח
מרח מאד אל - סף בהדרה
שמען תלפז כהן יהור
נקיף קל פז כנן ינאת
היתר צדוק ואחב משדום
שנאתה כל - ריק שוכב מן הורים
לכן זכך לעלם מזכורים
אכן חודך שלם לרור דורים

Luc. II. v. 25.

Οί μοι αναγκαίης, ὁ Προηγούμενος ἄπνοός ἐστιν !
Ἡ γὰρ ἰσχὺν περθεῖν τίς ἐπιχέει, εἴπατε Μῆσαι;
Ἡ δὴν ἀλ' ἐκφαίνειν, ὡς ἀξιοπαίρει αὐτὸς.
Κρίσει τὰ Μωμὰ ὅδε πρώτα Θεῶν ἐνεπίμα,
εἴτε δικαιοσύνην ἤσκειν ἔργῳ ἢ λόγῳ τε.
Τάνεκα σὺν χριστῷ ἐὰν ὑπέρετε δώματα νάει.

AC HONORI :

Jes: LVII. I. 2.

Indue funereas, *Abuënsis Natio*, Vestes,
Lumine *Patroni* jam viduata *Tui*;
Cui *laus*, *Auraicas*, docuisse porismata, *Musas*
Vastaque *Magnorum*, noscere dicta, *σφῶν*.
Cui *Laus* est, vera de cognitione *Tonantis*
Summi, *mellifluis* Verba parasse *modis*.
Cana fides, *pietas*, *Vitam* exornavit; at inde
Gloria major *Ei*, famaue dia manet.
Talis erat nostris *Abuënsibus*, ortus *Aboa*
Tälpä, vah sed erat! nam tegit umbra *Virum*.
Tumba tegit, quod erat solum mortale, cadaver,
Cætera vel *cælum*, vel *pius orbis* habet.

2. Cor: XI.

En From Man och Rättfärdig/
I Troo och Hopp uthärdig/
En Christen uthan flärd;
Sör Kärleek dygdens bästa/
Woot Gudh och hwar sin Nässta/
Odödligheten wärd/
är ewig roo bestärd;
Från all den Tienst och möda/
I thetta dödzens Ode/
Han klädde medh den kraft/
Som på sitt Embetwägnar/
En Herrans Präst högst ägnar/
Af ordes ädla safft/
I het Han i Skölden häfft /

På Cangel/ Stohl/ Catheder,
I Ieswerne och Seeder /
Från ungdom till grå häär:
At hur' Salskheten illa
Medh Af-und; händer wille
Intala lyckans räär;
Han doch igenom gåär
Sin wärld/ med Gud och äbra.
I hetsmedelst oss at lära/
En Trogen Christens rätt/
I werlden mindre wara /
An Köttet will chrsfara;
Ies Tu på samma sätt/
Så blijr at döös Iig lätt!

B. Def. Gamalielis Sui,
hoc, quicquid est, monumenti,
Oblerv: & ult. honor. e.
sacrum esse voluit

JOANN: ZIDBECK
Cath. Sch. Ab. Rector

En frågwijs wärldlig klook / har intet glömt at
fråga /
Om döden i sigh sielf ond eller goder är ?
Det andra jaha / eij för honom wille dåga /
Dy säger han rent vth / at ondt han med sig bär:
Den här en fördeel haar / der til sit wißord gifwer:
Ty lämna wärldlig frögd och fördeel faller swårt/
Och höra säjas at från werlden skilnad blifwer /
Hörs honom / som thet dömt wor' nästan något hårdt:
Ty döden skiljer, äth / the twänne säta wänner /
Som knytas närmst ihoop medh sammanknippad kraft.
Hwem är som billigt den för fastlig icke känner/
Som målmar det i mull / som mången prydnad haft.
Then Adulruna / den wij billigt troo och ähra /
Haar af uhrminnes häfd gedt of ett hieltemod /
Att döden fasar eij / them honom förebära
Det kors som är bestänckt medh lambets Jesu blod.
Hwars Träpp som stiger fram medh detta sköldemärke /
Woot döden päcka kan / hwar är tin udd o död ?
Jagh kan migh mot tin macht och första mächtig stärke /
Och stå helt oförskräckt frimodig i min nöd.
Insluter tu min been i mörcka Grafwen neder /
Det faller eij mitt mod the samlas doch igen /
En härlig kraft en ny förening mig bereder /
Då eij skal lämnas bort ett vthaf mina been.
I then försäkra Her Professor Tälpo byste
Ett lefwand lijf vthi en swag och dödlig kropp /
Dy weet man at han eij för dödzens grymhet ryste /
Endår han ändas säg sin lefnadz sidsta lopp.
Jagh billar migh det in hans suck til Himlen warit:
Lit vp tin Dör för migh: ty lär han och lijt an
Den wägen wijsar til den frögd han nu ehfarit /
Och derför wet man at han dödzens fruchtan wan.
Een wandringzman / som på en sliprig wäg är stadder /
Han längtar giärna tijt han säker är för fall.
Een slijt wäg werlden är i den man blije beladder
Medh ångst / och swårt ansatt af motgångz stormwäders
knall.
Herz Professoren lär af slijt för sigh nog pröfwat /
Dy önskad han blij qwitt förgångligheters Dof /
Der under trones wärck medh sachtmod han städz öfwat:
Derföre är hans namn inskriswit i Gudz boof.

JOHAN SPERMAN.

En oförsökt i krig är den som icke rustar /
 Sigh vth medh Kruut och Lod när han i härfärd hör
 Sin fiend; så är ock en Christen then ther för
 I werdzlig wällust då sitt onda lidott förlusta /
 När han sigh skyldig weet i wapnwärpling wara /
 Der vthi man medh plats sigh ridderlig kan swara.

Det står oss före städz i strid oss till at öfwa /
 Ty den ej söder är, vthaf Sireners säng /
 Han hör ett härskri / som orsakar sorg och bång :
 Ty på sin Påst han ej sigh gierna låter löfwa.
 Han står medh Andans swärd / Rättfärdighetens panhar
 Och salighetens hielm / som trohar Satans lanhar.

I efterwården har odödligt Loford lämnat
 Professor Tälpo / som sigh mycket trogen wist
 Uppå sin Påst / dy blir han nu af alla priist /
 Af dem som hans beröm af redligt sinne nämna /
 At han allena ej för sigh haer rättlig kämpat /
 Men haer för andra och all siälens sabra dämpat.

Ty är min siäder swag hans loford at beskriwa /
 Emedan der till höfs len den det bättre kan /
 Som måla kan wäl vth thet Dygden wäl står an /
 Jagh håller hans beröm högst wärd i Marmor ristwas /
 Och önskar hwijla för hans mycketl trötta leder /
 Samt om all tröst för the sorgbundne hiertan beder.

SAMUEL Möller.

Ad. Tumulum.

Ejusdem. Professoris, Theologi. Aboensis.

HUC. ADES. INTERPRES. LETHI.
 DEVOTE. VIATOR.

DICENT. HI. CINERES. QUA. TIBI. FERTUR. ITER.
 VIR. CIVISQUE. BONUS, QUI. REM. DE. NOMINE. CHRISTI.
 VIXIT. UT. ET. DOCUIT.
 NE. MORIATUR. HABET.
 MANIBUS. INDE. PIIS. QUOD. FAS. EST. JUSTA. PRECATUS.
 SIMONEM. TOLPO. DISCE.
 VIATOR. ABI-

In debitissimi cultus testamentum
 subjecit

ERICUS AND: BANGE,